

حرف‌های تنوری

میثم صلح آرانی

سنت حسنه

ما هم به نوبه خودمان به تازه داماد فوتبال ایران، یعنی نیکبخت که ادعا می‌کند همسرش اصلاً نمی‌دانست که او فوتبالیست بوده است و بر اساس این ادعا، قطعاً به سیرت او علاقه‌مند شده، تبریک می‌گوییم. نیکبخت می‌گوید: «سنت حسنه پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله را جاری کردم» و از سویی می‌گوید: «مجلل‌ترین مراسم عروسی را پس از پایان مسابقات جام جهانی خواهم گرفت». ظاهراً هم به یاد ندارد که پیش از ادعای گرفتن این مراسم عروسی مجلل، از سنت حسنه پیامبر اعظم که الگوی ساده‌زیستی بودند حرف زده است.

کارهای خیریه

با همه تمسخرهایی که از سوی هواداران تیم‌های رقیب و منتقدان باشگاه اینتر صورت می‌گیرد، مدیر این باشگاه، با کمک همسرش، اینتر را به باشگاهی تبدیل کرده که همواره نگاهی به فقرا دارد.

آن‌ها پروژه‌های طراحی کرده‌اند که هدفش، جمع کردن کودکان خیابانی برخی از نقاط جهان است و برای سرمایه مؤسسه‌های خیریه و کارهای انسان‌دوستانه در جهان، بازی‌های دوستانه برگزار می‌کنند. البته آن‌ها از کنار موضوع نژادپرستی در فوتبال هم به راحتی نگذشته‌اند و با کمک هواداران، باشگاهی به نام «اینتر علیه نژادپرستی» تشکیل داده‌اند.

این موضوع را نوشتیم تا بگوییم حالا که با همکاری ارگان‌های ذی‌صلاح کم‌کم نظام مالیاتی جامعی بر فوتبال ایران حاکم شده و فوتبالیست‌ها هم مانند تمامی اقشار جامعه باید مالیات بر درآمد خود را بپردازند، چرا برخی از بازیکنان باشگاه‌های مطرح ایران و حتی خاورمیانه، همچنان در شوک میزان مالیاتی هستند که برای آن‌ها تعیین شده و فعلاً این موضوع برایشان قابل هضم نیست؛ چه برسد به این که به فکر بیفتند به فقرا هم کمکی کنند!

حکمت خدا و مسابقه دو بدون پا

«حکمت الهی، بالاتر از درک و حتی رویا و آرزوی بشر، همیشه غافل‌گیرکننده و شگفت‌آور است»؛ دختر جوان، «تاتیانا مک‌فیدن» با اشک شوق، در کنار رقبای خود در مسابقه دو این نکته را بیان می‌کند. تاتیانا ۱۷ ساله که به خاطر معلولیت در آسیب شدید پایین تنه خود ناچار به بهره‌گیری از صندلی چرخ‌دار است، در یک مسابقه بزرگ دو میدانی به یک پدیده بدل شد.

جدال دوستانه او و مادرش برای کسب مجوز سرانجام به نتیجه رسید و دختر با اراده، در کنار افراد سالم مسابقه داد و رکورد چهار دقیقه و ۳۸ ثانیه را ثبت کرد که آن را بهترین دقیقه‌های عمر خود می‌داند.

تعریف رئیس

رئیس سازمان تربیت بدنی، ورزش کارانی را که آرایش زنانه می‌کنند، تهدید به محرومیت می‌کند. ای کاش علی‌آبادی برای عمل کرد فرهنگی‌اش، تعریف و محدوده خاصی را در نظر می‌گرفت تا ورزش کاران بدانند منظور از آرایش زنانه بهره‌گیری از ابزار آلات آرایش مثل «ریمل و رژ و... است» یا این که داشتن موهای بلند و مدل‌دار، منظور ایشان است که اگر این گونه باشد، نصف ورزش کاران ما در حال حاضر باید محروم شوند!

